

Levél a halott költőnek

Gál László

*hát így író társ néha emlegetnének
bár ritkán immár s azt sem igazán
a tábla jó-jó hiszen rajta van
a vén falon az ifjú iskolán
és utcád is van író társ bizony*

*lepattogzott a hit az ostornyélről
vagy más a baj a bor íze se régi
a költőket meg hiszen jól tudod
az úristen meg a kiadó méri
csak kedvetlenül fél szemmel bizony*

*meg kéne halni többször esztendőnként
s neked az is csak egyszer sikerült
a kő örvényt vert szépen gyűrűzött
nincs már a kő a gyűrű elmerült
vízben a kő sors keserves bizony*

*most itt vagy bennem mert rosszul aludtam
vagy felriasztott magam sorsa bár
és rágódok hogy mi az érdekesebb
a tejfehér köd lassacskán leszáll
vagy a halál költőtárs úgy bizony*